

РЕШЕНИЕ

№ 676

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000692 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по съвместна жалба на „Инженерконсулт“ООД /в несъстоятелност/, ЕИК 121325959, чрез управителя Т. С. и на Т. Й. С. в лично качество, насочена против Решение № 260176/24.04.2023 г., постановено по т.д.н. № 2327/2018 г. по описа на СГС, ТО, с което е оставено без уважение искането на втория жалбоподател за възобновяване на производството по несъстоятелност по т.д. № 2327/2018 г. по описа на СГС, ТО на основание чл.632, ал.2 ТЗ.

Във въззивната жалба се правят оплаквания за недопустимост на обжалваното решение, а в условието на евентуалност - за неговата неправилност, поради постановяването му в нарушение на чл.235, ал.2 ГПК, във вр . с чл.236, ал.1 и ал.2 ГПК - не били обсъдени всички твърдения, възражения и искания на молителя - вносител на разноските по чл.632 ТЗ.

Поддържа се за Т. С. да е налице пряк правен интерес от привнасяне на разноските за производството по несъстоятелност, за да предотврати индивидуално принудително изпълнение срещу собственото си имущество, по арг. от чл.74 ЗЗД.

Срещу нейното имущество, в качеството ѝ на поръчител и солидарно отговорен длъжник било насочено принудително изпълнение от „Инвестбанк“ АД по изп.д.№ 908/2017 г. по описа на ЧСИ М. Ц., преместено при ЧСИ Г. Н. с № 76/2023 г.

Затова за нея съществувал правен интерес да привнесе разноските за възобновяване производството по несъстоятелност, т.к. погасяването на задължението на главния длъжник погасявало и задължението на поръчителя.

На отделно основание се поддържа да е налице законово предвидена суброгация на поръчителя, претърпял изпълнение и платил, за да предотврати принудително изпълнение - по изп.д. № 206/2020 г. на ЧСИ Г. Н. било проведено принудително изпълнение спрямо ½ ид.ч. от мазонет - съпругеска имуществена общност на жалбоподателката и нейния съпруг. За сумата, платена на вискателя по изп.д. - „Инвестбанк“АД С. се явявала кредитор на

несъстоятелното дружество, а вземането ѝ, възникнало след срока по чл.685 ТЗ следвало да се третира като нововъзникнало. За да се приложи чл.688, ал.3 ТЗ обаче производството по несъстоятелност следвало да се възобнови, за да може да се процедира по посочения ред.

Поддържа се първоинстанционният съд да не е отчетел, че в производството по индивидуално принудително изпълнение по изп.д. № 908/2017 г. бил присъединен изп.лист на „Инвестбанк“ АД за част от приетите в несъстоятелността вземания по главница по договор за банков кредит за 330 000 евро и акцесорни вземания. От последното се налагало платените от Т. С. вземания да са такива по чл.429, ал.1 ГПК и същата се ползвала от възникнала законово суброгация за всички описани суми, а след възобновяване на производството те щели да бъдат предявени пред съда и синдика за включването им в допълнителен списък на приети вземания.

На самостоятелно основание се поддържа да е налице сума от 967 844 лв., която била част от масата на несъстоятелността и неоснователно се задължала от ЧСИ М. Ц. по нейна сметка, вместо да служи за нуждите на несъстоятелността.

Оспорва се във връзка с това правилността на извода на първоинстанционния съд за липса на достатъчно налично имущество в масата на несъстоятелността, в т.ч. - парични средства, които да покрият изискуемите разноски за производството.

По подробно изложени доводи в подкрепа на посочените оплаквания се иска отмяна на обжалвано решение и по съществото на спора постановяване възобновяване производството по несъстоятелност по делото.

Останалите участници в производството по несъстоятелност не са взели становище по жалбата.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети състав, като съобрази данните по първоинстанционното дело, приема следното:

Установява се от данните по първоинстанционното производство и от служебно извършената справка в ТР при АВп по партидата на „Инженерконсулт“ ООД /н/, че с решение № 260729/14.12.2022 г., постановено по т.д. № 2327/2018 г. по описа на СГС, производството по делото е било спряно на осн.чл.632, ал.5, във вр. с ал.1 ТЗ.

От съдържанието на решението се установява причина за последното да е липсата на парични средства за издръжка на производството по несъстоятелността. Прието е, че такива средства не е наличната сума от 411 595 лв. по особената сметка на длъжника, с произход проведена публична продажба върху недвижим имот върху който в полза на един от кредиторите има учредена договорна ипотека, поради което и тази сума не може да служи за удовлетворяване на разноските за провеждане на производството по несъстоятелност, а само за удовлетворяване на обезпеченото вземане, като се ползва със специална привилегия.

В срока по чл.632, ал.2 ТЗ частната жалбоподателка Т. С. е подала молба за възобновяване на производството с твърдение за привнасяне на определените от съда по несъстоятелността разходи в определение № 265912/02.11.2022 г., а именно - 7 000 лв. В уточнение към нея от 18.04.2023 г. е посочила, че по право се е суброгирала в правата на удовлетворения кредитор „Инвестбанк“ АД срещу „Инженерконсулт“ ООД /н/, т.к. на първо място е претърпяла принудително изпълнение по изп.д. № 206/2020 г. по описа на ЧСИ Г. Н. за дълг на несъстоятелното дружество към „Инвестбанк“ АД върху нейно лично имущество, представляващо ½ ид.ч. от семеен мазонет, намиращ се в гр.София, а отделно от това в качеството си на физическо лице - поръчител, изпълнила част от кредитното задължение на несъстоятелното дружество към банката кредитор по договор за кредит от 21.12.2007 г. в размер на 960 000 евро с плащания в периода 29.11.2013 г. - 17.04.2018 г.

В подкрепа на твърденията си към молбата-уточнение е приложила протокол за извършено разпределение от 02.12.2022 г. по изп.д. № 206/2020 г. по описа на ЧСИ Н. и извлечение от имотен регистър.

Извършената служебна справка по партидата на дружеството въззивник в ТР установява, че Т. Й. С. не е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност.

Приобщените пред настоящата инстанция писмени доказателства - удостоверения и

протоколи от ЧСИ Ц. и ЧСИ Н. установяват пред тях са е налице висящо изп.д. № 908/2017 г. по описа на ЧСИ Ц., в последствие преместено при ЧСИ Н..

Няма спор по делото и е установимо от доказателствата, че изп.д. № 908/2017 г. по описа на ЧСИ М. Ц. е било образувано въз основа на изпълнителен лист от 12.07.2017 г. на СРС, 69 с-в, издаден по гр.д № 41310/2017 г. въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК от 12.07.2017 г. в полза на вискателя и ипотекарен кредитор „Инвестбанк“ АД /правоприемник на ТБ“Виктория“ЕАД/ срещу съдлъжниците . „Инженерконсулт 2015“ЕООД, Т. Й. С. и В. Д., последните в качеството им на поръчители.

Впоследствие по същото дело и срещу длъжниците е бил присъединен втори изп.лист, издаден на 09.04.2019 г. по гр.д.№ 16598/2013 г. на СГС, I ГО, 14 с-в, за вземане за разноски на кредитора „Инвестбак“ АД.

Присъединено е и изп.д. № 479/2019 г., образувано при същия ЧСИ въз основа на изп.л., издаден на 13.08.2013 г., по ч.гр.д. №24465/2013 г. по описа на СРС, 120-ти с-в, от същия кредитор срещу същите длъжници.

По молба на вискателя и ипотекарен кредитор „Инвестбанк“ АД принудителното изпълнение е било насочено срещу имущество, ипотекирано в негова полза, с нот.акт за учредяване на договорна ипотека вписана с вх. №25357/20.06.2011 г., дв.вх.рег. №25074/20.06.2011 г., том №0 13, акт №181/2011 г., за обезпечаване вземането на вискателя по Договор за банков кредит № 1064-07/21.12.2007 г. и Допълнителните споразумения към него, представляващо недвижими имоти, находящи се в София, р-н „Триадица“ в жилищна сграда, изградена в УПИ IV-112, в квартал 9, по плана на гр. София, местност „Жилищна група Южен парк“, един от които е Апартамент 1,2 находящ се във вход “В”, на втори етаж, представляващ ПИ с идентификатор №68134.1004.42.1.13.

От данните по приобщените документи, касаещи изпълнителното дело, вкл. от служебно извършената справка по партидата на „Инженерконсулт 2015“ЕООД, ЕИК 202604873 се установява, че Апартамент 1,2 е апортиран от жалбоподателя „Инженерконсулт“ ООД /н/, в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Инженерконсулт 2015“ЕООД като непарична вноска в капитала на дружеството с апорт, вписан в ТР вписване 20130603111923 на 03.06.2013 г. Извършената справка в Имотния регистър обаче сочат, че в него апортът е вписан едва на 23.08.2018 г., с вх. рег. № 55677/23.08.2018г., акт 131/2018 г., том 126.

Освен това върху същия имот има наложени възбрани по изп.дело от дати 18.10.2017 г. и 25.10.2017 г.

В резултат на предприетите изп.действия имотът е бил продаден за сумата от 967 844,40 лв., за която е било извършено разпределение от ЧСИ Ц., както и възлагане на имота.

Постановлението за последното е обжалвано от „Инженерконсулт“ ООД /н/, както и от „Инженерконсулт 2015“ЕООД, като жалбите им са били оставени съответно без разглеждане и без уважение с Решение от 30.10.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 8896/2020 г., постановено по описа на СГС, ГО.

Така установените релевантни за настоящето производство факти предпоставят следните правни изводи:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на неговата правораздавателна власт, в съответната форма и е подписано.

Съвкупният анализ на относимите към неговата правилност доказателства предпоставя че същото е неправилно, като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила и при неправилно приложимия материален закон – ТЗ, а доводите на въззивниците, развити в п.1 от въззивната жалба - основателни.

Трайната съдебна практика по приложението на чл.632, ал.2 ТЗ е възприела разбирането, че задължителни предпоставки за допустимостта ѝ са: 1/ тя да бъде подадена от длъжника или лице, което се легитимира като кредитор; 2/ да бъде спазен преклузивният едногодишен срок от спирането на производството по несъстоятелност, течащ от вписването на решението за спиране в търговския регистър.

При произнасяне по депозирана молба с посоченото основание съдът проверява и обстоятелството дали съществува достатъчно имущество на длъжника, което да е достатъчно да покрие очакваните разноси на производството по несъстоятелност, като тежестта за установяването му е за молителя. Като допълнителна възможност за възобновяване на производството по несъстоятелност, законодателят е предвидил право за молителя да депозира необходимата сума за предплащане на разностите за издръжка на производството по несъстоятелност. Двете възможности за възобновяване не следва да се разглеждат като отделни основания на молбата, които задължително да бъдат заявени в рамките на едногодишния преклузивен срок, тъй като производството по чл.632 ТЗ не е спорно исково производство, а предпоставките за това могат да бъдат доказвани или дори осъществявани в хода на производството, вкл. пред въззивната инстанция /Решение № 166 от 12.03.2016 г. на ВКС по т. д. № 3596/2014 г., I т. о., ТК/.

При пълното споделяне на посоченото разбиране за конкретния казус решаващият въззивен състав приема, че молбата на Т. С. за възобновяване на спряното по реда на чл.632, ал.5, във вр. с ал.1 ТЗ производство по т.д. № 2327/2018 г. по описа на СГС, е депозирана в рамките на преклузивния едногодишен срок от вписване на решението за спиране на производството, дори да се приеме, че това е датата на подаване на уточнителната молба от 18.04.2023 г. - т.е. налице е втората от посочените по-горе предпоставки за възобновяването му.

Приема също, за разлика от първоинстанционния съд, че молителката С. има качеството на кредитор по смисъла на чл.616, ал.1 ТЗ.

Това е така, защото вземанията на „Инвестбанк“ АД /правоприемник на ТБ“Виктория“/, произтичащи от договор да банков кредит и допълнителни споразумения към него - главница и лихви, са приети от синдика и включени в списъка на приетите вземания в производството по несъстоятелност на „Инженерконсулт“ ООД с поредност по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, като обезпечени.

Част от тези вземания - до размер на 195 626,35 лв. са били погасени в резултат на проведено принудително изпълнение спрямо личното имущество на жалбоподателката С., в качеството ѝ на трето задължено лице по договора за кредит - поръчител.

Без съмнение при установените по-горе факти досежно развитието на производството по несъстоятелност на „Инженерконсулт“ ООД /н/ следва, че това е станало след изтичането на сроковете за предявяване на вземанията по чл.685, ал.1 ТЗ и чл.688, ал.1 ТЗ, вкл. след постановяване на решението за спиране на последното на 14.12.2022 г.

Изложеното според решаващият въззивен състав сочи на извод, че с плащането на сумата от 195 626,35 лв. за погасяване на дълга на несъстоятелния длъжник по отношение на кредитора „Инвестбанк“ АД в патримониума на платилия поръчител Т. С. е възникнало регресното право да претендира от длъжника платената сума, което право е възникнало в резултат от новонастъпил след откриване на производството по несъстоятелност факт - плащането на чуждия дълг /чл.74 ЗЗД/. Затова и вземането може да се предяви само по реда на чл.688, ал.3 ТЗ /Определение № 12 от 7.01.2021 г. на ВКС по т. д. № 1350/2020 г., I т. о., ТК/, като предявяването му не е обвързано от срок от специалния закон.

С плащането на дълга до посочения поръчителят се е суброгирал в правата на кредитора спрямо длъжника, т.к. е платил вземане на първоначалния кредитор, погасило се частично до платения размер, а в неговия патримониум е възникнало ново право, реципрочено на вече погасеното.

Няма спор в теорията и практиката, че суброгацията има сложен фактически състав, включващ нови факти, от които възникват нови права, а в случая плащането от страна на Т. С., независимо да е извършено след принудително изпълнение, безспорно представлява плащане на чужд дълг, в резултат от което и е възникнало регресното ѝ право срещу длъжника, от което следва и че е осъществен фактическият състав на законната суброгация.

Ето защо и въззивната инстанция счита, че макар да не е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност, жалбоподателката Т. С. има качеството кредитор на „Инженерконсулт“ ООД /н/ за парично вземане - сумата от 195 626,35 лв., възникнало след постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност срещу

това дружество и след решението за спиране на това производство.

В това й качество същата е легитимирана да поиска включване на вземането в списъка по реда на чл.688, ал.3 ТЗ и е надлежно процесуално легитимирана да предплати определените от съда разноски за възобновяване на същото производство.

Като изобщо не се е произнесъл по наведените доводи в горната насока с молбата - уточнение, с която е поискано възобновяване на производството, вкл. не е взел предвид приложените към последната доказателства, първоинстанционният съд е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, а това е довело и до формиране на правни изводи в отклонение от предписаното от приложимия материален закон.

Затова като неправилно, постановеното от него решение следва да се отмени - а производството по несъстоятелността по т.д. № 2327/2018 г. по описа на СГС - да се възобнови.

Само за пълнота на изложението, с оглед оплакванията във въззивната жалба и с оглед задължението на съда да се произнесе и по въпроса дали имуществото на длъжника в случая е достатъчно за издръжка производството по несъстоятелността решаващият състав приема въз основа на анализа на данните по делото, че отговора на посочения въпрос е отрицателен.

Горният извод се налага на първо място поради обстоятелството, че наличната сума по особената сметка на длъжника не може да служи за покриване на разноските на производството по несъстоятелност, т.к. е отделена за удовлетворяване на обезпечено вземане, ползващо се със специална привилегия.

На отделно основание анализът по данните по делото сочи на неоснователност на поддържаното от жалбоподателите срещу имущество от масата на несъстоятелността на длъжника да е било проведено принудително изпълнение - това по изп.д. № 908/2017 г. по описа на ЧСИ М. Ц., в резултат на което да са генерирани средства, достатъчни за издръжка на производството по несъстоятелност.

Това е така, защото имуществото, представляващо апартамент 1,2 находящ се във вход "В", на втори етаж, представляващ ПИ с идентификатор №68134.1004.42.1.13, не принадлежи към масата на несъстоятелността - то е било апортирано от „Инженерконсулт“ООД /н/, в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Инженерконсулт 2015“ЕООД като непарична вноска в капитала на последното още през 2013 г. Това именно дружество е придобило имота в собственост на основание апорта, като към момента на придобиването му последният вече е бил обременен с редовно учредена и вписана в имотния регистър ипотека от предишния му собственик „Инженерконсулт“ООД в полза на кредитора „Инвестбанк“АД.

При описаната поредност на трансактивните сделки се налага извод имотът, представляващ апартамент 1,2, да не принадлежи към масата на несъстоятелността на дружеството жалбоподател, предвид че то се е разпоредило с правото на собственост по отношение на имота далеч преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност /31.12.2019 г./.

Постъпилите в резултат на проведено принудително изпълнение спрямо този имот средства са такива постъпили в резултат на изпълнение срещу имущество на трето задължено лице - ипотекарен длъжник и са средства, които следва да се предадат на ипотекарния кредитор за удовлетворяване на вземането му /арг. от чл.724 ТЗ/.

Затова и същите не могат да служат за издръжка на производството по несъстоятелност.

Мотивиран от изложеното, Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260176/24.04.2023 г., постановено по т.д.н. № 2327/2018 г. по описа

на СГС, ТО и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ВЪЗОБНОВЯВА на осн.чл.632, ал.2 ТЗ производството по несъстоятелност спрямо „Инженерконсулт“ООД, ЕИК 121325959, предмет на т.д.н. № 2327/2018 г. по описа на СГС, ТО.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от вписването му Търговския регистър при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК, която жалба ще се счита връчена чрез обявяването на съобщение за постъпването ѝ в Търговския регистър, като всяка заинтересована страна ще може да подаде отговор в 14-дневен срок от обявяването на постъпилата касационна жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____